

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. marca 2018 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 9/I/18

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn.zm.), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1210, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko I z siedzibą w B przedstawione we wniosku z dnia 27 lutego 2018 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 1 marca 2018 r. o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa dotyczącej opłaty zapasowej – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 27 lutego 2018 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 1 marca 2018 r., I z siedzibą w B - zwana dalej „Wnioskodawcą”, wystąpiła o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa dotyczącej opłaty zapasowej. W dniu 27 lutego 2018 r. Wnioskodawca uiścił opłatę

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

od wniosku o wydanie interpretacji
w wysokości 40 zł.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca zamierza utworzyć bazę paliw, w której świadczyć będzie usługi magazynowania oraz przeładunku paliw na rzecz swoich klientów. W ramach usługi magazynowania paliw Wnioskodawca dodatkowo planuje świadczyć usługę tzw. blendingu, polegającego na dodawaniu biokomponentów do oleju napędowego. Wnioskodawca sam nie będzie dokonywać importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw w rozumieniu ustawy o zapasach. Wnioskodawca nie zamierza wykraczać w swojej działalności poza usługową produkcję paliw na rzecz innych podmiotów i wyklucza możliwość blendowania paliw na swoją rzecz.

W związku z powyższym, Wnioskodawca sformułował do tut. Organu następujące pytanie:

„Czy w związku z zaistniałym stanem faktycznym wnioskodawca planując działalność gospodarczą w opisanym modelu biznesowym w bazie paliw może zostać uznany bądź za producenta, bądź za handlowca w rozumieniu ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym i w konsekwencji będzie zobowiązany uiszczać opłatę zapasową, o której mowa w art. 21b tej ustawy?”

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko:

Zdaniem wnioskodawcy w przypadku, gdy działalność gospodarcza ograniczać się będzie jedynie do usługowego magazynowania oraz przeładunku paliw oraz dodawania biokomponentów do paliw będących własnością kontrahenta wnioskodawcy nie ma obowiązku odprowadzania opłaty zapasowej. Powyższe Wnioskodawca wywodzi z analizy zakresów definicji producenta oraz handlowca, określonych w art. 2 do ustawy o zapasach.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że profil planowanej działalności polegający wyłącznie na dodawaniu biokomponentów do paliw na rzecz klientów (działalność usługowa), gdy takie blendowanie jest zlecane przez właściciela paliwa oraz dodawanych biokomponentów, nie pozwala uznać Wnioskodawcy za producenta w rozumieniu ustawy o zapasach. Ponadto, uwzględniając fakt, że Wnioskodawca ma zamiar jedynie świadczyć usługi magazynowania oraz przeładunku paliw na terenie bazy paliw, nie dokonując przy tym przywozu paliw z krajów trzecich lub państw członkowskich na terytorium Polski, nie jest również handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach. W związku z powyższym Wnioskodawca stwierdza, że profil planowanej działalności gospodarczej nie pozwalający uznać go za producenta ani handlowca sprawia, że nie jest zobowiązany nie tylko do tworzenia i utrzymywania zapasów interwencyjnych, ale również do uiszczania opłaty zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego, w zakresie przepisów ustawy o zapasach regulujących obowiązek uiszczania opłaty zapasowej, stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego w odniesieniu do obowiązku uiszczania opłaty zapasowej jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy

interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Zgodnie z art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu Zapasów Interwencyjnych

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach stanowi, że handlowcem jest:

- a) przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw,
- b) osoba fizyczną, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która, nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust.1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw,

w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich. W myśl art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach przywozem jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

W myśl art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach, minister właściwy do spraw gospodarki określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej
 - biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Powyższe normowane jest obecnie rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. poz. 1806).

Z powyższego wynika, że zakres podmiotowy i przedmiotowy regulacji obejmującej system zapasów obowiązkowych i wynikający z niego obowiązek ponoszenia kosztów opłaty zapasowej został tak skonstruowany, że to właśnie przywóz albo produkcja przesądza o powstaniu obowiązku ponoszenia kosztów tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych poprzez uiszczanie opłaty zapasowej.

Przenosząc powołane powyżej przepisy na grunt przedstawionego zdarzenia przyszłego oraz odnosząc się do stanowiska Wnioskodawcy zawartego w uzasadnieniu przedmiotowego wniosku należy stwierdzić, że Wnioskodawca zamierza wykonywać działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług magazynowania oraz przeładunku paliw na rzecz klientów a w ramach usługi magazynowania dodatkowo planuje świadczyć usługę tzw. blendingu, polegającego na dodawaniu biokomponentów do oleju napędowego i jest to jedyny rodzaj usługowej produkcji paliw, jaki zamierza świadczyć. Definicja produkcji obejmuje wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich. Powyższe należy jednak rozpatrywać łącznie z definicją producenta, albowiem zgodnie z ustawą o zapasach to producent obowiązany jest do uiszczenia opłaty zapasowej. Jak wynika z definicji producenta, jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Jak stwierdzono w uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o zapasach (Dz. U. poz. 900), która z dniem 22 lipca 2014r. ustaliła obecne brzmienie art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach, zmiana definicji producenta miała na celu *wyraźne wyłączenie z produkcji działalności usługowej polegającej na mieszaniu komponentów na rzecz innego producenta będącego właścicielem zarówno paliw, jak i dodawanych komponentów* (druk sejmowy nr 2149). Pomimo zatem, że Wnioskodawca zamierza wykonywać działalność gospodarczą polegającą

na produkcji paliw (dodawanie biokomponentów do oleju napędowego), to powyższą produkcję Wnioskodawca wykonywać będzie wyłącznie na rzecz innego podmiotu, to jest na zlecenie właściciela paliwa i biokomponentu. W związku z powyższym, w świetle definicji legalnej określonej w art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach, charakter świadczonych usług nie pozwala zakwalifikować Wnioskodawcy jako producenta w rozumieniu ustawy o zapasach, a zatem podmiotu obowiązującego do wnoszenia opłaty zapasowej.

Nadto, zważywszy, że wnioskodawca nie zamierza dokonywać przywozu ropy naftowej lub paliw, nie będzie ciążył na nim zobowiązanie do wniesienia opłaty zapasowej, jako na handlowcy, w rozumieniu ustawy o zapasach.

Podsumowując, w opisanym modelu działania, na Wnioskodawcy nie będą ciążyły obowiązki wynikające z art. 21 b ustawy o zapasach.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 u.s.d.g. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. Na mocy art. 10 ust. 5 u.s.d.g. udzielenie interpretacji następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W świetle art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz w dziale III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Pouczenia:

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. W odwołaniu od decyzji strona może zawrzeć wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

.....

Wykonano w 3 egz.
Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);
Egz. Nr 2 – BPI;
Egz. Nr 3 – a/a.